

АКТ ЗЛУКИ

УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ І ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ

СВІТЛИНИ
КАРТИ
ДОКУМЕНТИ

КИЇВ 2008

МАТЕРІАЛИ УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПАМ'ЯТІ

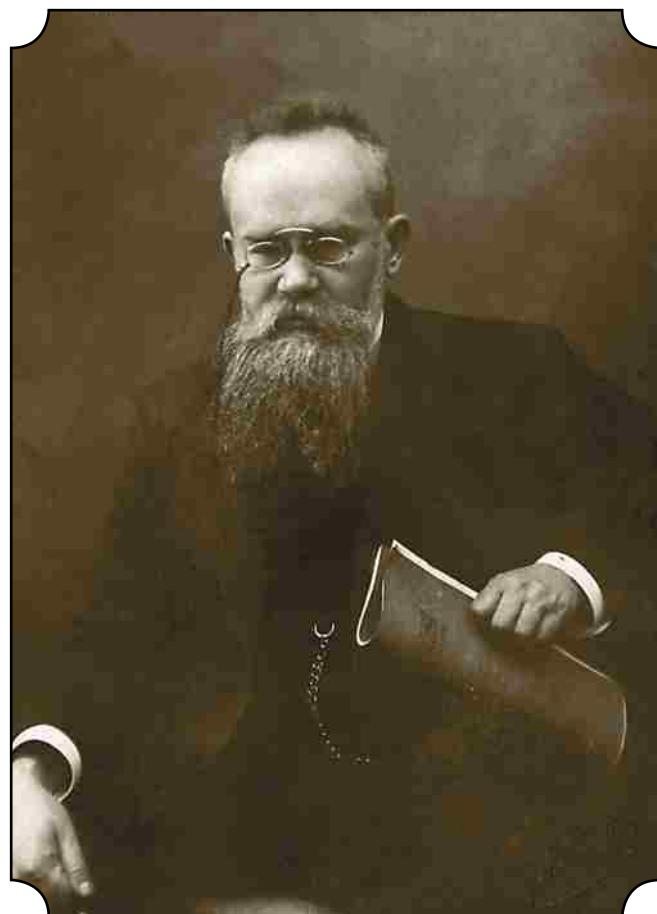
Маніфестація на вулиці Хрещатик у Києві. Лютий-березень 1917 р.

Демонстрація на розі вулиці Хрещатик і Бібіковського бульвару в Києві.
Березень 1917 р.

Будинок Української
Центральної Ради.
Поштівка початку ХХ ст.

Голова Української Центральної
Ради Михайло Грушевський. 1917 р.

Українська демонстрація на Софійській площі в Києві. 1 квітня 1917 р.

Українська маніфестація в Києві. Літо 1917 р.

Маніфестація українських вояків Петроградського гарнізону в підтримку Української Центральної Ради. Червень 1917 р.

Члени Генерального Секретаріату. Сидять: Симон Петлюра, Сергій Єфремов, Володимир Винниченко, Іван Стешенко, Микола Садовський. Стоять: Борис Мартос, Микола Стасюк, Павло Христюк. 1917 р.

Делегати III Всеукраїнського військового з'їзду на Софійській площі у Києві.
Листопад 1917 р.

Мітинг на вулицях Києва з нагоди проголошення Української Народної Республіки.
7 листопада 1917 р.

ЧЕТВЕРТИЙ УНИВЕРСАЛ

УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ.

Народе України!

Твіст силою, волєю, словом стала на землі Українській Вільші Народна Республіка. Створювалася колишня лавиця крізь багаті Теоф., борис за розмістю І-ї правдущих. Але в тиждень годину відроджала волю України. Чотирі роди чиїх ліній зниклими мали Україні і її дімість, фабрики тощо не пророблені, даючи спинистими, забийши рослинні, трохи в них падають, якби згинувши, виступає голова. Но цю розлютилися якби грабіжники і злодії, обселяючи колишні подніжжя з фронту після, синінням прикуві ріло, заоколі і руки на напів Землі. Через все це не могли відступити вітори в Українській Установі. Збори а прінципіальні наші попередники Універсалом чай і є Збори, привезені до нашої землі, не ноги відуться, тоб припинити в наших руках нашу, пішаковою відмінну революційну владу над Україною, установити лад в Народній Республіції, які організують нове Правительство. А тим часом, Петроградське Правительство Народні Консулар, щоб покорити своє власту Волині Українській Республіці, обговорює під нім Україні, і насиле на наші землі єдні війська-красногвардії, більшевиків—які грабують хай наші землі і без них падають висоти. Пото в Росії, що відмінно відігрів серця, наготовленого на засі, викидають переворотами, якож і сноти, скрізь беззахід, західництво, безчинство.

Ми, Українська Центральна Рада, зробим все, щоб до допустити себі братоміжної, якій залеже сущині народів, але Петроградське Правління не пішов нам за зустріч, і веде дії кривавої боротьби з нацією Народів і Республік Європи. Крім того, то саже Петроградське Правління: Народні Комісарі вчинили заграти мір і відмовили на мою віхвили, назначивши до того що санкціонувати відставку професійного уряду, який почав робити всі можливі

— Ма, Українські Непідкорювані Ради, обрахувати селян, робітників і садівників України, на те пристати ніць не можемо, наших північно-західніх братів вже було засвоєно Українським Народом зовсім лише, і мир землеробівні вимоги будуть вже вийшківчи. Але для того, щоб у Русі-Україні правління, якщо це нині не стає правлінням України на першому та базовому рівні, для того, щоб всіх цих Селян Край до залу, до творчої роботи по скридання революції та всіх наприкінці Української Центральної Ради, сплющені всіх грошей України: одиндін Українського Народу Ресурсами відійде самостійно, а інші, що від нього відмежуються, Вільської Освібницької Держави Українського Народу. За основу суспільства передадими як землю Росії, Польщі, Австрії, Румунії, Туреччини та інші, які почали зити в землі і природі, але в землі із них не може перерухатися в землі Самостійної Української Республіки, — відять, у них буде налаштована Українська Народова Україна, іншік якож, якож заслужує Українськими Установами. Зброя, буде разом з ними, Українська Центральна Рада, представниками робочого народу селян, робітників і садівників, та наша рідній організації, що єдине матиє на ім'я, «Ради Народних Міністерств».

Ідеамеред, присуствою Правителству Республії-нашої Раді Народній
Міністру-від самого дна вести розпочати нез'яє переговори про мир з
Центральними Державами під час самостійної і довести їх до конця, не залишаю-
чи на них перешкод в бору всіх-небудь інших частин булої Російської Імперії
і установити мир, щоб наш Край росочач своє господарське ланти в спокіо-
вагі.

До тих діянь болгарських, та інших, наявних, що виникли та руйнували наш Край, прописаною Правителству Української Народної Республіки твердо рішуче відстежує до боротьби з ними, а посідаючи громади нашої землі високими та залучуючи життя боротьбі з добром і свободою, Наша Народна Українська Держава починає бути винесеною до наслідків з Петрограду насильниць, які творять Українській Республіці.

Незирю тиха вілья, розпочата бурканинами правителствами, також ану-
чина наші Народ, яке зникла від нас Краї, розміщдає господарство Террору
мусить бути відняті, з тим, щи армія буде демобілізована, привнесеної опалюваль-
них військ під підтримкою широких перегонофою роспушти армію зовсім. Потім
занести постійний гарнізон, завести країною лінію, щоб вілья наше служила
експортою робочою країною, а не на балансах пам'ятаческих верств.

Порубівські війни і демобілізація місцевості мають бути відношені з величчю і захопом панів Державного Сандару. Коли вояки наші повернулися з поля бою, вони були, волосян, позитив та городян дали хахля бути перенесеними в час, який буде приписано, іби вояки наші жили в іншій годині, а тих часів, які встановлені на місцях таємної влади, то лише 6 липня повірьїм і відя відправленими на революційно-демократичні верстти народу. Правлінство повинно заснувати на співробітництва ради селянських, робітничих і садівських асамблеїв, заснованих на пісцесійній юрисдикції.

В справі земельний питання, вибрана на останній сесії каміл, уже виробила закон про перевезення землі трудовому народу без винагороди, прийнятий за основу насадження всією державною діяльністю, яким в ім'я постановою від 10 листопада 1930 року.

Рада Народних Міністрів виміня всіх заходів, щоб передача землі в руки приватних не до початку весняних робіт через земельні комісії необхідно підбурдалася

Лені, води і всі блага твої підземні, ти побло Українського трущого народу, переходить в поседіння Української Народної Республіки.

— Та сама підпільна організація тискала безробітніх, а також і навіть. В Савченкої Народній Республіці України не посіли території ні однієї групованої чоловічої. Правительство Республіки має винагороди промисловості. Держава, маючи розмежовану роботу в усіх галузях, де є безробітні зони, відкриє працю і приведе свою силу і—виступаючи за захист членів та погоняючи

За старого паду торговця та різни посередині називали з більш притаманних ім'ям величезні капітали. Останні Українська Народна Республіка бере в своїй руці найбільший галузь торгу і все дохолт в неї: штатрант на користь народу. За товарищів, які будуть передозійтися з коридором і винесітися за кордон, буде дозволана сама Держава наша; щоб не було такою дорожечкою, яку терпіть найбільші капіталісти через складальні. Правительству Республіки на підходах зою примінчуємо зробити і представити на затвердження закон, про який а також про поповнення газет, пісарі, корінні і інші продукти в товарі, з якими наявно будемо прививати зробочих класів, на користь нетимчасової

Так само прописано встановленій державно-народний контроль над всіма бізнесами, які працюють, позиції методом масових допомогами винесено на засіданнях трудових колегій, а також позиції, які виконують власні трудові зобов'язання. Однієї позиції, позиції, які є залізницею головного чину в індустрії, гурткового насеяння та розташованого народного господарства Української Народної Республіки, а не на скошуванні та після бойової експлуатації і низки.

На трупі безхлідної, несвіжої з літніх та недостачі худобини росте недоволення серед якої часті людності. Тим недоволеним користуються різною степенною і підвищеною, несвіжою, лахією — старим порядком. Сі темні скли захоплюють поганістю всіх падишків зі сильним народом праля Росії. Рада Народів Міністерства поспішила розлучити боргу з усіма конгрес-православними силами. А всього, що підготувало до повстання проти Самостійної Української Народової Республіки, до появлення статті цієї, варто відзначити, як за дедукцією азуму.

Всі демократичні свободи, проголошені третім Універсалом, Українська Народна Республіка підтверджує, і з—окрема проголосує: у Самостійній Народній Українській Республіці віні користуються правом извільненічно-перемішальної автономії, призначеної за ними законом 9-го січня.

Всього, чого вінчиського і сім Універсалії не встигло зробити, Центральна Рада, в наближенні тижня, те повинно довершити, спорядити і до останнього по-
дачу приведти Українську Установу. Із цим відповідно до усіх засад, що під-
порядковані принципам виборчої демократії, після всіх заходів, щоб підготувати
народ до вільного вибору, якщо за наявності всіх засобів сім Установи зможе
зберегти свою незалежність від державного та впорядкованого Землі нашої — і запропонує
одну з двох можливостей: або відновити Незалежну Українську Народову Республіку
на добре вільного трудящого народу — генер — і на бузацькому.

Свою Національну нашому органам належать рівні про федераційні
зв'язки з народами республіками, що входять до складу Російської держави.

До того часу всіх громадян Самостійної Української Народової Республіки
незграбно невозможно стати на стороні добуткої осі та прав нашого Народу! і несама
силами боротися свою долю на всіх ворогів селянсько-робітничої Самостійної

Українська Центральна Рада.

Четвертий Універсал Української Центральної Ради, яким проголошено незалежність Української Народної Республіки. 22 січня 1918 р.

Голова Директорії Української Народної Республіки
Симон Петлюра.

Члени Директорії Української Народної Республіки. Зліва направо:
Федір Швець (1-й), Симон Петлюра (3-й), Андрій Макаренко (5-й). 1919 р.

УРОЧИСТА ОБІТНИЦЯ ДИРЕКТОРІЇ У. Н. Р.

Ми, Директорія Української Народної Республіки, даемо цю прилюдну урочисту обітницю, що вірно будемо служити Народові Україні і утворений ним Українській Народній Республіці; волю синів її, національну, релігійну та горожанську, невпинно боронитимем; всі свої сили обіцяємо покласти, аби закріпити народно-республіканський устрій України основним законом. Організованно - виявлений волі народа будемо коритися; в державному управлінні будемо керуватись тільки волею народа про його добробут і благо Республіки; стоятимо на сторожі її інтересів та скарбів, ні в чому не порушимо її законів, пильно стежити будем, аби встановлені закони ретель-

но й справедливо всіма виконувались і правда ні в чому не порушувалась."

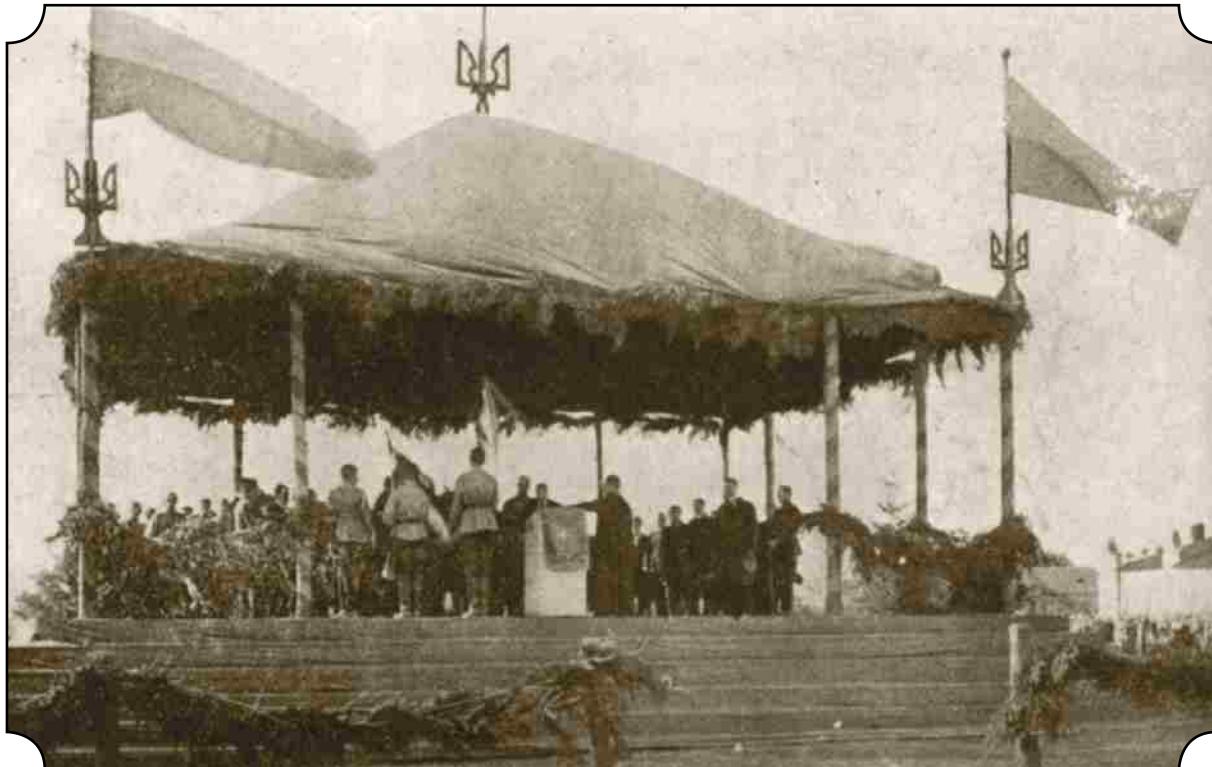
НАРОДЕ УКРАЇНИ!

Отдаючи сили свої на боротьбу, за долю рідного краю, сьогодня ми приносимо прилюдну урочисту обітницю, вірно служити своєму народові не припиняючи боротьби, доки не звільнимо нашу Україну від усіх ворогів, доки знеможений народ наш не стане на певний шлях спокою і добробуту, доки під захистом міцної республіканської влади не стане він вільним господарем Рідного Краю і доки не закріпить здобуту землю і волю. Зак. 14. X. 1919, м. Кам'янець-Подільський.

Висока Директорія У. Н. Р.
А. Макаренко Ф. Швець С. Петлюра.

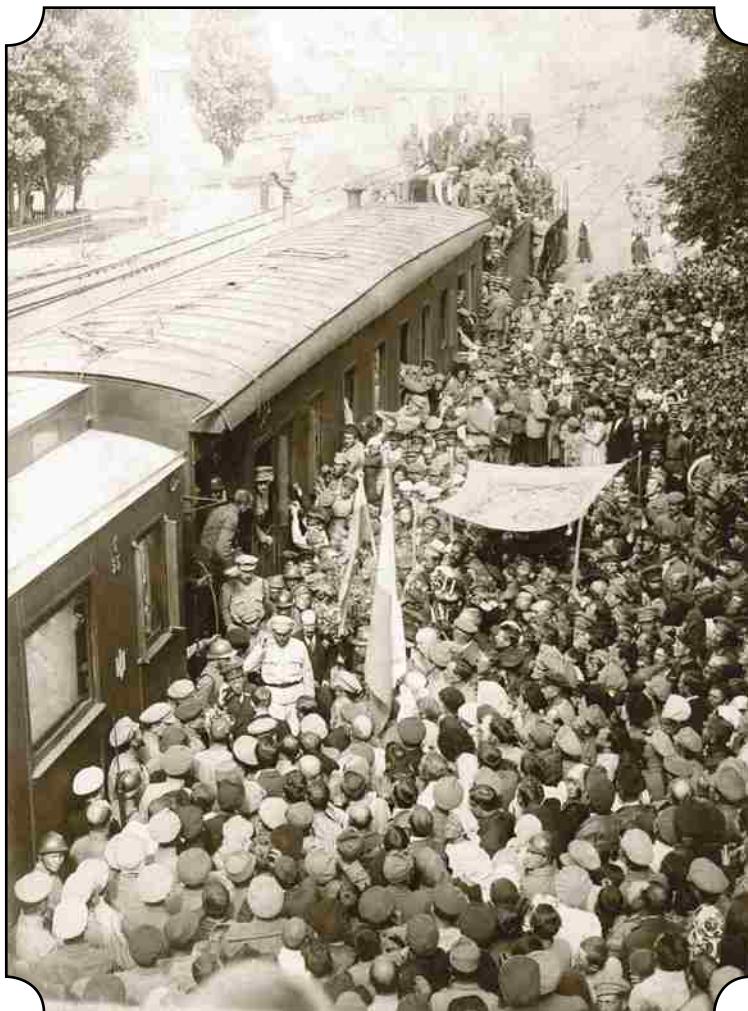
«Урочиста обітниця Директорії». Поштівка. 1919 р.

Складання присяги членами Директорії УНР. Кам'янець-Подільський. Серпень 1919 р.

Військовий парад на Софійській площі в Києві з нагоди вступу Директорії УНР до столиці.
19 грудня 1918 р.

Зустріч Симона Петлюри на залізничному вокзалі у Фастові після звільнення міста від більшовиків.
29 серпня 1919 р.

Складання присяги січовими стрільцями після початкового вишколу.
Староконстантинів. Осінь 1919 р.

Польове богослужіння за участі Головного отамана військ УНР Симона Петлюри і членів Уряду УНР. Старокостянтинів. Серпень 1919 р.

Тимчасовий основний закон
про державну самостійність українських земель був-
шої австро-угорської монархії

Ухвалені Українського Народного Радою на засіданні
дня 13. листопада 1918.

Артикул I.

Назва.

Держава, проголошена на підставі права самовизначення народів
Українського Народного Радою у Львові дnia 16. жовтня 1918 року,
об'єднала всеє, простір бувної австро-угорської монархії, заселений
переважно Українцями, має назву **Західно-Українська Народна Республіка»**.

Артикул II.

Границі.

Простір Західно-української Народної Республіки покривається
з українського етнографічного обсягу в межах бувної австро-
угорської монархії — то є з Українською частиною бувних австрій-
ських коронних країв Галичини з Володимирвою і Буковиною, та з україн-
ськими частинами бувних угорських етнографічних стодиль (Комitat): Слуп, Шараш-
Земляни, Уг. Берег, Угорча і Мармарор, — як вона означена на етно-
графічній карті австрійської монархії Карла барона Черніга Ethnogra-
phische Karte der österreichischen Monarchie, entworfen von Karl Frei-
herren Czernig, herausgegeben von der k. k. Direktion der administrativen
Statistik, Wien 1855 Musterstab 1: 864 000.

Артикул III.

Державна сувереність.
• Ось державна територіятворить самостійну Західно-Українську
Народної Республіки.

Артикул IV.

Державне заступництво.

Права влади іменем Західно-Української Народної Республіки ви-
конує весь її народ через своє заступництво, вибране на основі за-
гального, рівного, безпосереднього, тайного і пропорційального права
голосування без різниці полік. На цій самій основі мають бути вибори

Установчі збори Західно-української Народної Республіки. До часу
абрації установчих зборів виконує всю владу Українська Наро-
дна Рада, Державний Секретаріат.

Артикул V.

Герб і прапор.

Гербом Західно-української Народної Республіки є: Золотий лев
на синім полі, обернений у свою праву сторону. Державний прапор є
синьо-жовтий. Державна печатка має довговіч герб чи письмо: Західно-
українська Народна Республіка.

ЗАКОН

3 листопада 1918 р. про типову організацію судів і влади судебської,
до предложення Державного Секретаріату постановиця Українська Народна-
на Рада:

§ 1.

Закони і розпорядки, на підставі которых в бувній австрійській державі ви-
конували судові повноваження, о складі яких не противіляється державою Західно-Украї-
нської Народної Республіки останній аж до їх заміни, згаданої знесення в правній
спілі на їх підставі мають сільські вести судовинство.

§ 2.

Всі закони і розпорядки, які мали на цілі охорону прав і інтересів бувної
австрійської держави, її країн та її органів, не також охорону прав і інтересів
бувних її коронних країв, мають, як тепер аналогічно привноситися для охо-
рони прав і інтересів Західно-Української Народної Республіки, її країн та її ор-
ганів.

§ 3.

Всі суди, які знаходяться на території бувного ц. к. високого Суду краєвого
у Львові, стають судами Західно-Української Народної Республіки і є обов'язані
в умених виконувати дальнє спорове, неспорове і карне судинніство.

§ 4.

Всі агенти, бувшого ц. к. австрійського Міністерства судиннства перенесі
області Західно-Української Народної Республіки Секретарят судиннства, до якого
булат написати також іменини судників Українів. Суди іменує Державний
Секретарят на предложення Секретаря судиннства.

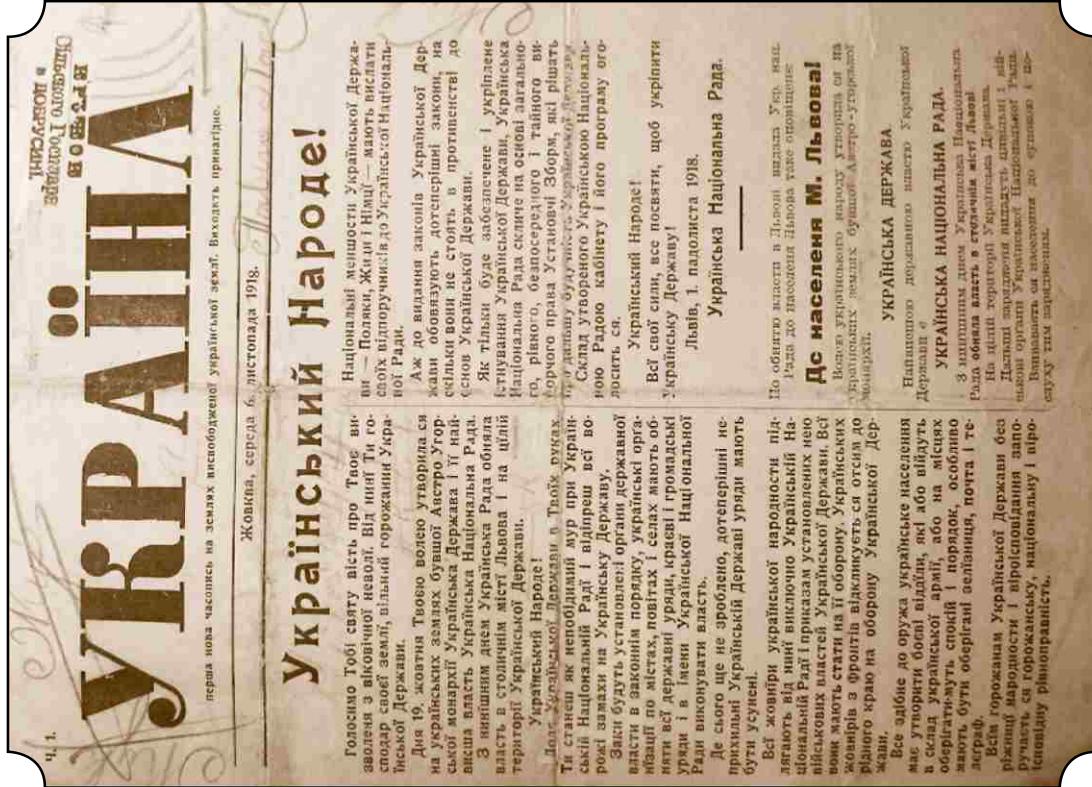
§ 5.

Артикул I., §. 5, устул 2. артикулу 6, артикулу 12, і устул 1. артикулу 13, ос-
новного закону з 21. грудня 1867, ч. 144. В. З. д. про судебську владу заснови-
ся, та на їх місце вводять в життя правила сего закону.

§ 6.

Ц. к. Повтовий Суд буде знати ся „Повтовий Суд Західно-Української Наро-
дної Республіки”.

Закон про самостійність Західно-Української Народної Республіки. 13 листопада 1918 р.

ПІД ОРУЖІЯ!

Український Народ!

Ти, які від Німців зникли, що не ходили з пазами
по братським, тільки хотіли з пазами
зниклими підійшли, та що юноша Ілля діяло
не послухав і пішов служити.

Сей підійшов по приступах, та
заспокоївши їх, до села зеєш чисто
зупинився, він доти не почув співів птиць, лісових
також, як і пісень людських, то у нас піти.
До того вчусмо мати передумо своє міс-
це, національну землю! Сих хоробрих без-
маштрових славою окрім віддали, як в сі-
м'янівському під рукою Української Національ-
ної армії, за мало!

Після великої національної армії в цій
країні, зорізаніна і горна, може переко-
навати всіх противників, що дарення їх злість
жадають, панувати над нами!

Коні склаїть побачив, що український народ
такою лівою силою куж і гризни зберега в на-
ші змаганій маріонеткою, якій зберега в на-
ші змаганій часті для перебудови політичного ладу на
відмінне забагати його ворогів.

Український Народ!

Не відмінно тебе на пошуки від'їде
зім'я, що ти, зорулями побудовані худо-
щими, що від'їде зі землею твоєю. Ти єдиний чоловік
Із землею ти будеш, із землею ти підуть
відомості, доля твоєю буде твоєю
життя, долю твоєю буде твоєю
спільнотою, спільнотою твоєю
відомості, долю твоєю буде твоєю
життя, долю твоєю буде твоєю
спільнотою, спільнотою твоєю

Коні у лісі було чудесна національна різдвяна
пісня, яку відчуваючи улюблена молодь відразу
заспокоїлася, як і пісні від села, як і пісні спогадів з тією
поганою.

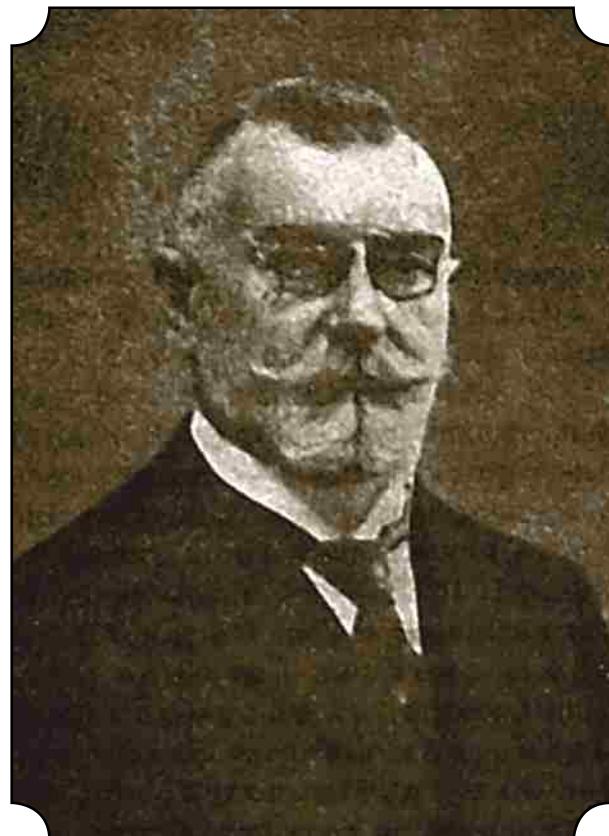
Конюх відомий, що пісані пісні, поки па-
ний, відчуваючи їх у своєму, як і пісні від села,
конюх відомий, що пісані пісні, поки па-

Заклик до західноукраїнського населення стати на захист Української державності. 16 листопада 1918 р.

Стаття про створення ЗУНР у газеті «Україна».
6 листопада 1918 р.

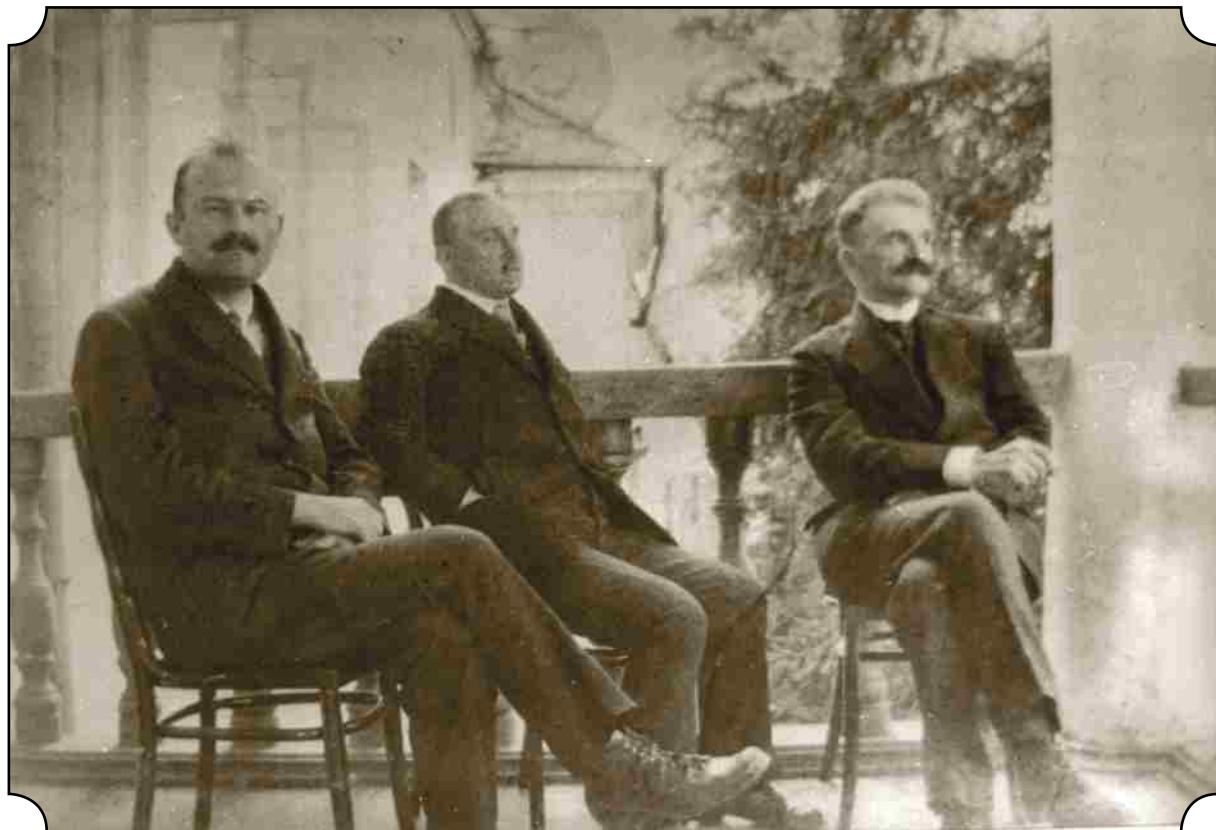
Президент Західно-Української
Народної Республіки
Євген Петрушевич

Голова Уряду Західно-Української
Народної Республіки
Кость Левицький

Командувач Української Галицької Армії Мирон Тарнавський. 1918 р.

Група представників ЗУНР. Зправа наліво: Євген Петрушевич, Степан Витвицький, Сидір Голубович. Кам'янець-Подільський. 1918 р.

Президент ЗУНР Євген Петрушевич (у центрі) серед офіцерів штабу 2-го осадчого корпусу Української армії. Ліворуч від нього командувач УГА Мирон Тарнавський, ліворуч генерал Віктор Курманович. Бердичів 1919 р.

Уряд ЗУНР під час перебування у Кам'янці-Подільському. У центрі: Президент ЗУНР Євген Петрушевич, державний секретар закордонних справ Степан Витвицький, голова Державного Секретаріату Сидір Голубович. Осінь 1919 р.

Першій курінь шостої бригади Української Галицької Армії. 17 листопада 1919 р.

З переговорів про завішення зброї у Львові, дня 26. лютого 1919. р.
Члени антанської місії і української делегації: з ліва перший ряд: Волод. Темницький, д-р Волод. Охримович, франц. генерал Бартельмі (голова антант. місії), англ. ген. Картон де Віяр, італ. майор Стабілі, д-р Ст. Витвицький.

Другий ряд з ліва: отаман Ерле, о. Бон, (?), д-р О. Бурачинський, полк. Константин Слюсарчук, от. д-р Теодор Рожанківський.

Третій ряд з ліва: третій о. Антін Калята, четвертий англ. полк. Смайлс, шостий полк. Філдер.

Представники Антанти та члени делегації ЗУНР під час переговорів щодо припинення польсько-української війни. Львів. 26 лютого 1919 р.

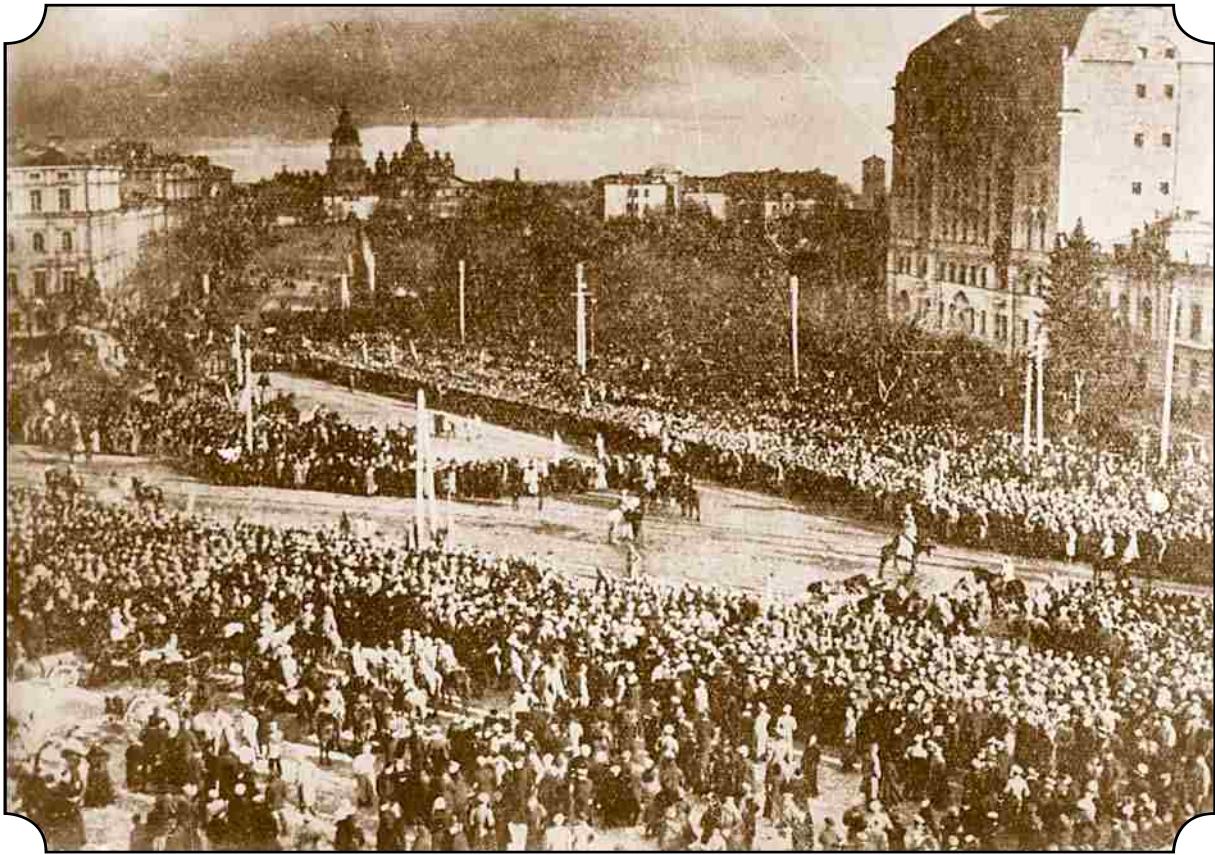
Президент ЗУНР Святослав Петрушевич з членами Уряду ЗУНР в еміграції. Відень (Австрія), 1920 р.

Військовий парад з нагоди вступу Директорії УНР до столиці на Софійській площі в Києві, де згодом відбулося проголошення Злуки УНР і ЗУНР. 19 грудня 1918 р.

Будівля Оперного театру в Києві у якій Конгрес Трудового Народу України ухвалив рішення про Злуку УНР і ЗУНР. 1920-ті рр.

Проголошення Акту Злуки українських земель на Софійській площі в Києві.
22 січня 1919 р.

Проголошення Акту Злуки УНР і ЗУНР у Києві. 22 січня 1919 р.

Молебень на Софійській площі в Києві з нагоди проголошення Акту Злуки УНР і ЗУНР. У центрі Симон Петлюра та Володимир Винниченко. 22 січня 1919 р.

Урочисте проголошення Акту Злуки УНР і ЗУНР на Софійській площі в Києві. 22 січня 1919 р.

Святкування Акту Злуки українських земель у місті Стрий. Січень 1919 р.

Вояки Козятинської бригади Січових Стрільців на святкуванні свята Злуки у місті Стрий. 5 січня 1919 р.

Свято з'єднання України в Калуші

3. 1. 1919

*Свято з'єднання
України
в Калуші
дне 8. 1. 1919*

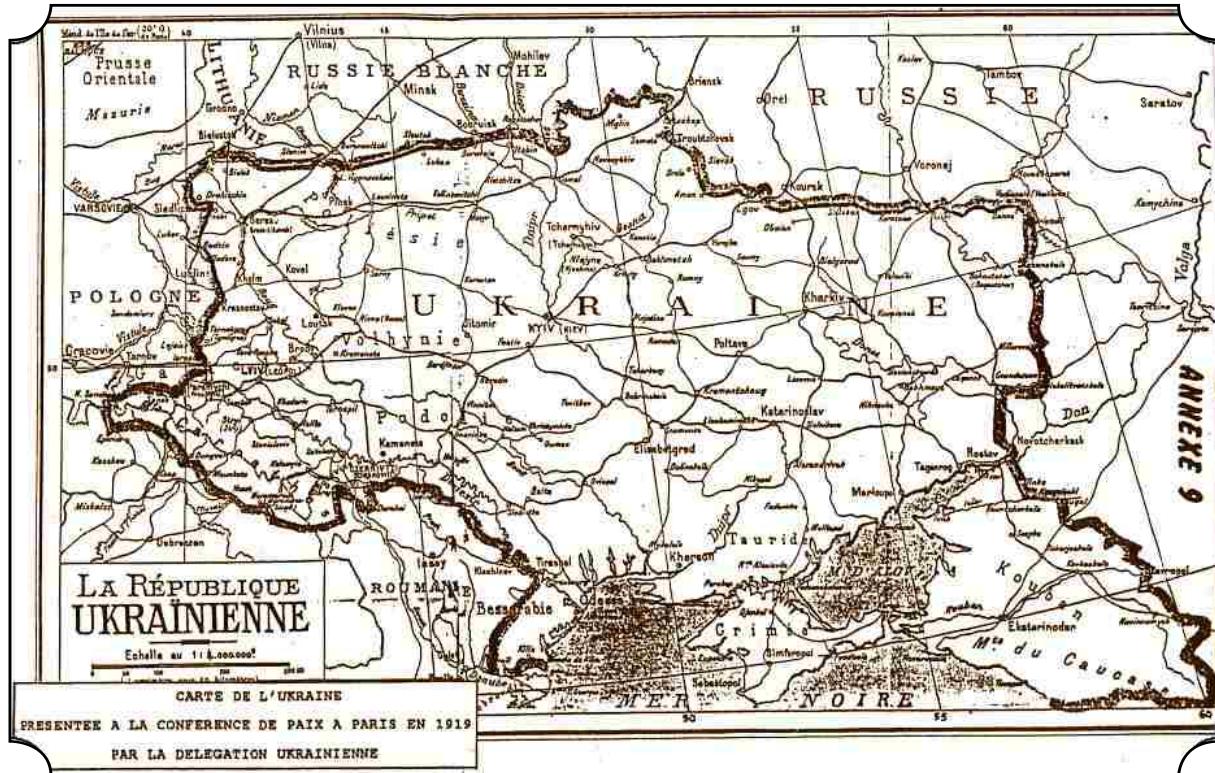
Святкування Дня Злуки УНР і ЗУНР у місті Калуш. 8 січня 1919 р.

Представники Армії УНР на святі Злуки у місті Коломиї. Січень 1919 р.

«Єднаймося, братаймося ...». Пощтівка. Близько 1918 р.

Французька карта Української Народної Республіки. 1919 р.

Німецька карта Української Народної Республіки. 1918 р.

Свято злучення Галичини.

КІЇВ, 22-1. По відомостям із Станіславова по всій території Галичини відбуваються врочисті свята з приводу злуки всіх українських земель в одну Українську Народну Республіку. Селянство, робітництво, військо з національними прапорами, строєвим порядком з музиками та співом національних пісень іде по декорованим національними українськими прапорами улицях і висловлює памятний день 3 січня. На святах виступає багато промовців, котрі в піднесених, палких словах пояснюють селенству, робітництву, вояцтву значення цього величного свята для всього українського народу.

УТА.

Прилучення Західної Української Республіки до України.

До головного отомана Українського-Республіканського війська С. Петлюри.

Київ. Із Станіславова 3/1. 84.

Українська Національна Рада західної Української Народної Республіки на засіданні дня 3-го січня одноголосно ухвалила й торжественно проголосила прилучення своєї території до Укр. Народної Республіки в одну одноцільну самостійну Українську Народну Республіку. Хай злука, спаяна спільною пролитою кров'ю обох бувших Республік, довершить мрію і щастя робочого українського народу.

Державний секретар

Вітовський.

До Галичини

З дорученням и. Міністра Внутрішніх Справ і на підставі згоди П. Президента Др. Петрушевича—і в порозумінні з Мін. для Галичини закликаються до служби по адміністрації на Придніпрянській Україні всі фахові сили з Галичини як: повіткомісари, реферанти, правники і всі інші урядовці по адміністрації. Всі, хто бажає працювати, мають зважано зголоситися в Др. Осипа КОГУТА (Губерніяльний будинок), для реєстрації з готовими проханнями, документами і сitticimi відео. Реєстрація провадиться від 10—12 год. дня.

По скінченню реєстрації буде узапований короткий терміновий курс про місцеву адміністрацію, обговориться план праці і тимчасову службову прагматику.

Губерніяльний Комісаріят Поділля.

Грамота Західно-Української Республіки до Директорії.

19 січня відбулась урочиста нарада Директорії й Ради Міністрів У. Н. Р. з приводу об'єднання Західної Української Народної Республіки з Українською Народною Республікою. На цю нараду прибула делегація Західної Української Республіки в складі: голови делегації Льва Бачинського, президента Національної Ради Ісидора Голубовича, секретаря закордонних справ Леоніда Цегельського, Вітика, доктора Бурачинського, Івана Мироза, Вітовського, Червецького, В. Страфника, Яровізова, Олещицького, Івана Сіледьского й Назіма Чаківського. Делегація привела Директорії слідуючу грамоту: Вірительна грамота до Сейму: Директорії Української Народної Республіки в Київ Президії Національної

Поштові зносини з Галичиною.

Міністерство пошт і телеграфів повідомляє, що з 31-го грудня во всіх поштових і поштово-телеграфних установах Української Народної Республіки відкрито прийом кореспонденції в Галичину. До пересилки допускаються тільки часово тільки телеграми, прості й замкні листи й картки, а також часописи і епаски (бандеролі).

Оплата кореспонденції провадиться по існуючому зараз внутрішньому тарифові.

Приєднання Західної України (Галичини) до Соборної України.

КІЇВ, 4 I. До головного отамана Українських республіканських військ Петлюри надійшла таکа телеграма зі Станіславова: „Українська Національна Рада Західної Української Національної Республіки на засіданні дня 3 січня 1919 року одноголосно ухвалила і торжественно проголосила злуку своєї території з українською Народною Республікою з одну національну Українську Народну Республіку. Хай зука спільно пролитою кров'ю обох бувших республік „цвершить мрію і щастя робочого українського люду“. Державний секретар Витовський.

БРАТТЯ І СЕСТРИ.

Настав останній час. На Україну як та галич насуваються за всіх вороги. Ми мусимо негайно вити в руки зброю і з зброю в руках або перемогти, або добути волю нашому народу. Ви знаєте що живеться в Галичині. Нема чого чекати, ні помоги ні повади нам не буде ні від кого. Згадайте, мили браття, як недавно, тут над Дніпром відчули годину всі галичане-войни і просто горожане брати й сестри разом до зброї стали і спасли від смерті не тільки тисяч людей але і саму державу.. Згадайте поміч іх весь час в будові України. Прийша час до нас. Ми мусимо віддачати їм не словом не хвальбою; а звичним фактичним зі зброю в похід. Отож, брати, не гайте часу, піднойтесь пішшилдче в охочі полки, а Ви землі козачої краса, найкращі сестри, записуйтесь в сестри „Червоного Хреста“.

Згодом приймаються в Т-ви „БАТЬКІВЩИНА“ Іриненська вулиця, 7.

У Київі.

Національна свята.

Відідо з докладом Голови Міністерства міністрів обговорювати справу об'єднання України з Галичиною постановила:

1) на 22 січня призначати урочисте святкування об'єднання України;

2) допоручити Міністерству освіти організацію цього свята;

3) на святі оголосити декларацію Директорії про об'єднання України з Галичиною;

4) зіграувати на витрати по узупільненню свята 100 тисяч карб.

5) в заявку в святі об'єднання надіслати до Галичини делегацію з представниками Ради Міністрів в складі міністрів, парламенту, освіти, пошти і телеграфів, зокрема справ.

Рада міністрів винесла побажання, щоб в складі цієї делегації входив представник із Директорії.

Вшанування пам'яті січовиків.

Рада міністрів заслухавши доклад про погорби січовиків, що загинули у боротьбі за вільну Україну, нестаковила:

1) поставити пам'ятника січовикам; північний законопроект розробити Міністерству Народної Освіти;

2) пропонувати пенсію родинам загиблих січовиків;

3) видати жалібну книгу, яка буде-б присвячена пам'яті загиблих січовиків з описом умов їх гибелі;

4) прибрати на хатах, де живуть родини загиблих січовиків, мармурові доски з описом умов при яких вони загинули.

Урочисте національне свято.

День 22 січня, коли буде оголошено про об'єднання України з Галичиною, оголошується всенародним святом.

В цей день по всіх церквах з ранку правиться служба Божа, а з 11:00 годинами пречіткою всіх переков відуть на Софіївську площу, щоб зібратися греко-католицькі місцевості.

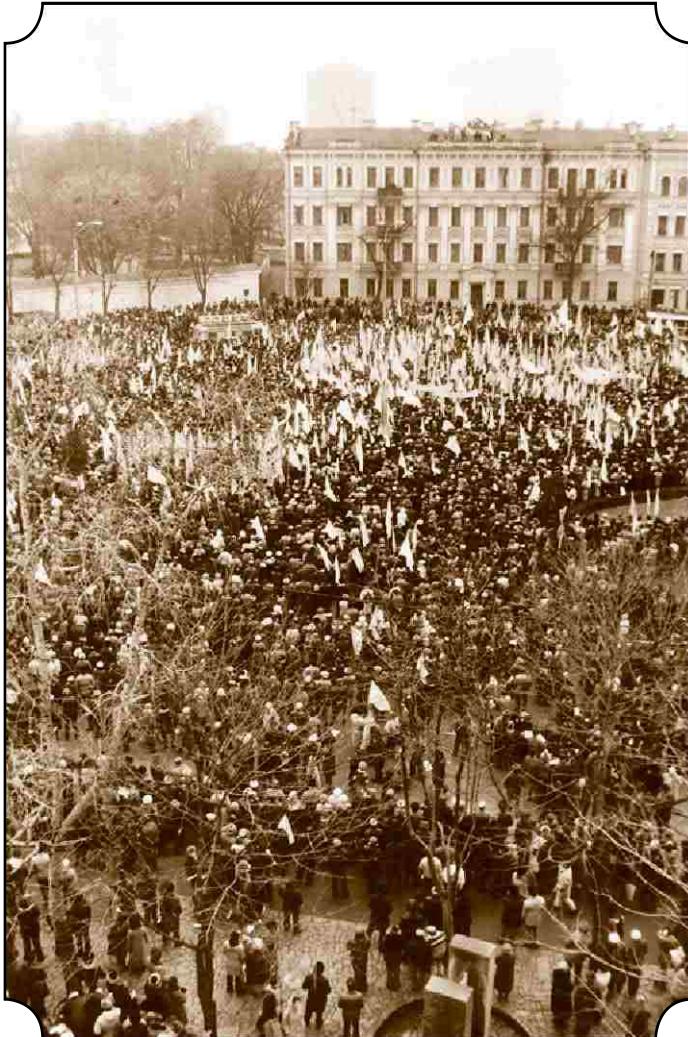
Начас колеблю співати перший український хор і інші хори.

Урочисте відзначення
71-ї річниці підписання
Акту Злуки УНР і ЗУНР
на Софійській площі в Києві.
22 січня 1990 р.

Учасники акції "Хвиля єдинання" в Києві. 22 січня 1990 р.

Урочисте відзначення 71-ї річниці
підписання Акту Злуки УНР і ЗУНР
на Софійській площі в Києві.
22 січня 1990 р.

Уманська делегація Української Гельсінської Спілки бере участь
в акції "Ланцюг єдності" в Києві. Січень 1990 р.

Молитва священиків традиційних українських церков біля Святої Софії у Києві за єдність українських земель. 22 січня 1990 р.

Урочистості з нагоди 71-річчя об'єднання українських земель у Житомирі. Житомиряни зустрічають галицьку делегацію. 21 січня 1990 р.